

[Nathalie Lind.]

nes, vi i denne forbindelse ikke må glemme den store fordel, befolkningen i dette område har af, at det kgl. teater ligger her.

Jeg synes også, vi i udvalget skal se på de oplysninger, der fremgår af anmærkningerne til finansloven vedrørende abonnementsordningen. Den blev, ikke mindst takket være indsats fra min partifælle hr. Jens Peter Jensen, i 1973 udvidet til at omfatte hele landet, men det ligger i sagens natur i forbindelse med teaterudbuddet, at den alligevel er bygget op på en sådan måde, at man regner med, at godt 3 mill. kr. vil anvendes til Københavnsområdet mod 1,6 mill. kr. i det øvrige land.

Alt dette gør, at vi i venstre, selv om vi forstår de københavnske teatres vanskeligheder, så længe man opererer med de faste tilskud og de fordele, som en landsdelssceneordning ville indebære for dem, er betænkelige ved at forøge statstilskuddene til hovedstadsområdet.

Nu nævnte fru Birte Weiss spørgsmålet om børneteatrene. Jeg er bange for, at hvis vi vedtager dette lovforslag, så øremærker vi på forhånd de midler, der skal gå til teaterformål. Vi skal jo i gang med en revision af teaterloven til næste år, og selv om kulturministeren har fået finansministeren med til denne udvidelse af støtten fra 1976, frygter jeg for, at der vil komme begrænsninger på andre områder. Udvidelsesmulighederne er vel ikke ubegrænsede.

Derfor vil jeg slutte med at sige, at vi kender ikke den nøjagtige størrelse af de ekstraudgifter, der er tale om, vi er betænkelige ved denne udgiftsforøgelse, hvor der ikke er noget loft over statsudgifterne, men mest af alt er vi betænkelige ved den stigning i udgifterne til det storkøbenhavnske område, som hermed vil ske på bekostning af teaterlivet i det øvrige land.

Ministerens vil sikkert forstå, at vi derfor går til udvalgsarbejdet med en kritisk holdning og med et håb om, at vi kan finde løsninger, således at lovforslaget ikke passerer folketinget i den form, det har her.

Poulsgaard (FP):

Fru Birte Weiss nævnte, at der var sket et par ting, bl.a. at der var kommet et parti herind — hun nævnte ingen navne, men jeg tror nok, jeg ved, hvilket parti hun sigtede

til — som kom med urigtige oplysninger. Jeg vil gerne vide, hvad det er for urigtige oplysninger, vi er kommet med. Fru Birte Weiss må altså lære at leve med, at der er en udbredt forståelse i befolkningen for, at de kulturgoder, som man velsigner os med, vil man bare ikke blive ved med at betale over skattebilletten. Folk skal selv have lov til at betale for deres kulturgoder, og det vil vi stadig væk slås for, enten så fru Birte Weiss kan lide det eller ej.

Der er også sket en anden ting. Der er sket det, at landet er blevet fattigere. Vi har simpelt hen ikke råd til al den luksus, som vi bliver belemret med, fordi de forskellige kulturpaver har fundet på, at nu skal det være sådan og sådan. Der står i bemærkningerne til lovforslaget, at selv om publikumstallet er steget, så skal teatrene have mere og mere i tilskud. Normalt plejer det at være sådan, i hvert fald i en fodboldklub, at hvis besøgstallet stiger, så er man vældig glade, for så får man en større indtægt. Men hvis dette skal følges op, så vil det altså sige, at den dag Danmarks befolkning 100 pct. går i teatret hver dag, så skal vi yde et kæmpetilskud. Det er jo det rene galimatias. Vi ved, at vi er oppe på at give 165 kr. pr. solgt billet i tilskud.

Der er vist ingen i denne sal, der kan være forbavset over, at vi overhovedet ikke kan medvirke til de lovforslag. Vi vil kæmpe imod med næb og kløer.

Bornhard Baunsgaard (RV):

Den radikale folketingsgruppe kan ikke støtte forslaget, sådan som det foreligger i dag.

Vi mener, at det er en god idé at indføre en landsdelssceneordning i Storkøbenhavn, og det er en god idé, at de eksisterende privatteatre og delvis kommunale teatre bliver dele af en selvejende institution. Vi vil gerne se på en nærmere udformning af reglerne, så vi kan sikre, at en fast ordning med de offentlige tilskud ikke kan komme under mistanke for at blive brugt til at skabe privat overskud. Vi er også tilhængere af og synes, det er en god ordning, at teatrene i Storkøbenhavn sættes i stand til at lægge en fast plan for teaterdriften og få et fast budget.

Men vi føler, at Storkøbenhavn i denne sag har været ualmindelig gode forhandlere, når det er lykkedes dem at besnakke kultur-